

detaillerede Kasseundersøgelse slet ikke har fundet Sted. Endvidere viser Slapheden sig deri, at det Controlmiddel, som efter min Mening er det vigtigste ved Overformynderiet, slet ikke er anvendt ved Odense Overformynderi i det paagjældende Tidsrum, nemlig den Protocol, som efter et Cancellircircularé af 1826 skal føres ved hvert Overformynderi, og som aarlig skal eftersees af Amtmanden og paategnes af ham. I denne Protocol skal der være en Forklaring over Activerne; men denne Protocol er slet ikke ført ved Odense Overformynderi for Aarene 1849—57. Jeg formoder, at Fyrelsen af Protocollen er optagen igjen, efter at Ulykken er steet. Under disse Omstændigheder udbredte sig naturlig den Forestilling, at, da Autoriteterne ikke rørte sig, for at kontrollere Overformynderiet, maatte dette være i den fortræffeligste Orden, og Schmidt fandt ikke nogen Dpfordring, eller der blev ikke givet noget Stød for ham til at troe Andet, end Autoriteterne troede, nemlig, at Alt var i den fortræffeligste Orden. Man troede dette endnu en lang Tid, efterat den første Overformynder var afgaaet ved Døden. Han efterlod en testamentariff Disposition, hvorefter hans Enke skulde sidde i udstiftet Bo, og i Medsør deraf lod man hans Enke beholde hans Bo ved hans Død. Først længere Tid efter, da man havde forsøgt at opgjøre Overformynderiets Regnskaber, og det viste sig, at der maatte være store Misligheder tilstede, samt at Overformynderiets Kassebog ikke stemte med den afdøde Overformynders private Optegnelser, først da gik det op for Magistraten i Odense, at der mulig maatte være Kassemangel, og dette foranledigede hans Enke til at overgive sit Bo til Skiftebehandling. Man har bebrejdet Autoriteterne, at de lode Enken tage Boet, og man har derpaa støttet et Forsvar for Schmidt; men Udvalget kan ikke være enigt i denne Bebrejdelse imod Autoriteterne. Udvalget har troet, at, da der var en testamentariff Disposition, maatte Skifteretten i Odense respectere denne. Udvalget har heller ikke lagt videre Vægt paa, at det Tidsrum, som forløb efter første Formynders Død, er blevet benyttet til at foretage Rettelser i Overformynderiets Kassebog, fordi Udvalget ikke har

kunnet komme i Besiddelse af det Thingsvidne,

der har været taget om den Maade, hvorpaa disse Rettelser ere gaaede til. Udvalget er derimod af den Mening, at netop den Omstændighed, at Boet ikke blev taget under Behandling strax ved Nielsens Død, opvækker en endnu stærkere Formodning om, at Alle, baade Autoriteterne i Odense og Overformynder Schmidt, troede, at der ikke var nogen Mislighed tilstede. Dersom Nogen af disse i Nielsens Bo Interesserede havde troet eller formodet, at der var Underflab eller Kassemangel, vilde de, efter den Maade, hvorpaa man ellers gaaer frem, strax have gjort Skridt til at faae den afdøde Nielsens Bo taget under Skiftebehandling. Lovbkaftets Motiver oplyse, at Schmidts Stilling er bleven meget mislig paa Grund af den over ham erhvervede Højesteretsdom og den derpaa fulgte Execution i hans Eiendomme. I et Tidsrum af 3 eller 4 Aar have nu Schmidts Eiendomme været sequestrerede af Justitsministeriet efter Højesteretsdommen og administrerede af en dertil indsat Mand. Schmidt har i denne Tid savnet Indtægterne af sine Eiendomme, og denne Henstaaen af Sagen har medført, at de havesvægne Interessenter ikke have faaet deres Betaling. Man har nødtigt villet skride til en Realisation af de udlagte Eiendomme; om nogle, eller i det Mindste om een af dem var man nemlig overbevist om, at der Intet vilde komme ud ved en Realisation, idet dens Værdi vilde opluges af de deri staaende Prioriteter, og om de andre Eiendomme antog man, at de heller ikke vilde indbringe Ghynderligt. Under disse Forhold maa Udvalget billige, at den høitærede Justitsminister søger at bringe Sagen til en Afslutning for Schmidts Vedkommende, og Udvalget har derfor eenstemmig tiltraadt Lovbkaftet, kun med en ubeles uvæsentlig Rettelse, idet der nemlig af Udvalget er foreslaaet et stærkere Udtryk for den Overdragelse, der skal stee til Statskassen, idet Udvalget vil have udtrykkelig tilføjet, at det ikke blot skal være de tidligere Debitorers Gjæld til Odense Overformynderi og det Gersdorffske Fideicommis, som skal overdrages til Statskassen, men ogsaa de tilkommende Debitorers Gjæld, idet man nemlig ikke er sikker paa, hvorledes Forholdet vil stille sig ved eventuelle eller allerede op-